Samahir Hammids tale ved Metalindustriens Lærlingepris

Taler
Samahir Salah Ahmed Hammid
Automatikteknikerlærling

Dato
23. oktober 2026

Sted
Industriens Hus i København

Omstændigheder
Fredag d. 23. oktober 2026 hyldede metalindustrien årets 25 modtagere af Metalindustriens Lærlingepris i Industriens Hus i København. Metalindustriens Uddannelsesudvalg (MI) – dvs. Dansk Industri, Dansk Metal og Tekniq – står bag prisen. Prismodtagernes familier, faglærere og mestre var også inviteret med til fejringen. Samahir var inviteret som "ung til ung"-taler til at tale om faglig stolthed, fordomme og sin vej ind i metalindustrien.

"Du spilder dit kloge hoved på en erhvervsuddannelse".

Ordene kom fra min mor.

Det var ellers den tredje uddannelse, jeg var begyndt på.

Jeg tænkte selv, at tredje gang var lykkens gang.

Jeg gik i gymnasiet og fik min studenterhue.

Jeg søgte ind på biokemi lige bagefter.

Der gik ikke engang 3 måneder, før jeg droppede ud.

Til sidst dukkede jeg kun op til undervisningen for at gøre min mor glad.

Det var kedeligt.

Skulle jeg virkelig lave det her resten af mit liv?!

Så søgte jeg ind på sygeplejerskestudiet.

Her fandt jeg ud af, at det var godt for mig at lære noget teori og tage det med ud i praksis.

Jeg elskede ideen om, at man studerede og bagefter fik lov til at komme ud og arbejde med sit fag.

Men det var heller ikke det rette match.

Jeg scrollede løs på uddannelsesguiden, til jeg fik ondt i fingrene.

Jeg havde hele tiden ideen om teori og praksis i baghovedet.

Pludselig fandt jeg automatik- og procesuddannelsen.

Efter der var gået 2 uger, kunne jeg bare mærke – helt inde i maven – at det her var det helt rigtige match for mig.

Men så kom kommentarerne.

Fra min familie og mine veninder.

Og selv efter jeg var startet på erhvervsskolen, kom der kommentarer, der gjorde mig i tvivl.

En lærer fortalte mig, at jeg skulle blive rigtig dygtig til at tegne i det program, der hedder PC Schematic.

For det er åbenbart de jobs, som os kvinder oftest får, når vi er blevet udlært som automatikteknikere.

Jeg var også til en anden jobsamtale, hvor jeg fik at vide, at jeg ikke ville passe ind i værkstedet, fordi jeg var for feminin...

Jeg fik også at vide, at man de fleste steder har en fast svend, en mester og en værkfører, når man er lærling.

Og dem følges man med de næste 4 år.

Det gjorde mig ærligt talt lidt skræmt, at mit arbejdsliv de næste 4 år skulle låses fast til tre andre mennesker.

***

Nu spoler vi frem i tiden.

Det er mandag den 13. januar 2025.

Det er koldt. Jeg står med hænderne i lommen.

Jeg står i porten, lige inden jeg skal træde ind på min nye læreplads.

Der er uro i min mave.

For jeg har fået fortalt alle de her fordomme og firkantede forestillinger om, hvordan det var at tage en erhvervsuddannelse eller gå i lære.

Det gjorde mig nervøs.

"FANDME NEJ". tænkte jeg.

Alle de her mennesker skal ikke bestemme, hvordan jeg kommer til at have det på min nye arbejdsplads!

Det bestemmer jeg heeelt selv.

Og dem, der kender mig, ved også godt, at jeg har ben i næsen.

Og heldigvis viste det sig også, at de tog fejl alle sammen.

For den kulde, jeg mærkede uden for porten, stod totalt i kontrast til dén varme, jeg mærkede indenfor på fabrikken.

Jeg blev taget rigtig godt imod.

Det ville være en underdrivelse at sige det sådan.

Sådan er det på Aasted, hvor jeg står i lære.

Jeg fik et on-boarding-program, så jeg lærte alle afdelinger at kende.

Jeg fik en buket blomster.

Og selvfølgelig fik jeg noget chokolade, for vi laver jo maskiner til chokolade-industrien.

Det er Aasteds måde at byde nye medarbejdere velkommen på.

Men det var nu ikke de tre ting, der gjorde, at jeg følte mig velkommen.

Nej. Det var mine kollegaer.

Det var alt det, de har lært mig.

Hvis jeg skulle remse alle de ting op, som jeg har lært i Aasted, så skulle I blive siddende til i aften.

Men jeg kan fortælle jer, at hvis jeg har spørgsmål om pneumatik, ved jeg, at Christian altid hjælper.

Hvis jeg skal bore et hul, er det Nick to the rescue.

Hvis min tegning driller i PC Schematic, er det Torben.

Hvis jeg trænger til et godt grin, har Niels altid en historie klar.

Og jeg har altid lærlingeklubben til at spise frokost sammen med.

Når det gælder ferie, løn eller kurser, ved jeg, at André og Maria har alle svarene.

Og på de svære dage ved jeg, at jeg altid har et sted at gå hen – nemlig ind på min værkførers kontor, hvor Lars og Christian altid står til rådighed!

På alle måder blev mine bekymringer gjort til skamme.

Mine fordomme blev gjort til skamme.

For på Aasted ventede der en guldgrube af kollegaer, som jeg kunne gå til.

Et kæmpe fællesskab, der altid ville løfte mig, hjælpe mig og gøre mig dygtigere.

I kender det sikkert alle sammen fra jeres lærepladser.

Alle de mennesker, som gør alle de små handlinger.

Engagerede mennesker, som skaber fællesskabet på arbejdspladsen.

Som gør den lillebitte forskel, der afgør, om jeg får en god dag eller en halvdårlig dag.

For mig handler det om at være en del af noget større.

En del af det faglige fællesskab, hvor stoltheden stråler ud af mine kollegaer.

Stoltheden stråler også ud af jer, der sidder i salen i dag som pris-modtagere.

I er faglige fyrtårne. Stærke ambassadører for vores fag, vores uddannelser, vores industri.

For det betyder noget, om vi ranker ryggen og fortæller om vores uddannelser og arbejdsliv med stolthed i stemmen.

Det betyder noget, at vi går ud i samfundet og ikke gemmer os.

Det betyder noget, at vi fortæller alle, vi møder, om alt det vi kan med et svendebrev i hånden.

Alt det spændende man kan lave i industrien.

Og alle de gode kollegaer, vi arbejder sammen med hver eneste dag.

Og derfor håber jeg, at I ikke stopper med at holde den faglige fane højt efter i dag, men at det kun er begyndelsen.

Tak for ordet – og stort tillykke!

Kilde
Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Hyldesttale

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/samahir-hammids-tale-ved-metalindustriens-laerlingepris